

prima instanță: N. Clevadi
instanța de apel: Iu. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevschi

dosarul nr. 3ra-1440/13

ÎNCHEIERE

21 august 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Tamara Chișca – Doneva, Ion Corolevschi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Janu Igor,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Janu Igor împotriva Societății pe Acțiuni „Cet-Nord” cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 28 martie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Janu Igor și menținută hotărîrea Judecătorei Bălți din 10 ianuarie 2013,

c o n s t a t ă

La 23 februarie 2012 Janu Igor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Cet-Nord” cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 11 septembrie 2003 apartamentul 43 situat pe str. Alexandru cel Bun, 36, mun. Bălți, ce-i aparține cu drept de proprietate, a fost debransat integral de la sistemul centralizat de încălzire termică, fiind întocmit în acest sens actul de deconectare semnat de ambele părți, iar coloanele tranzitorii - izolate termic și plombate.

În perioada de după debransarea apartamentului său de la sistemul centralizat de încălzire termică și pînă în 2011 careva facturi de plată din partea SA „Cet-Nord” nu au parvenit. Însă începînd cu luna noiembrie 2011, pîrîtul în mod samovolnic, fără coordonare prealabilă, a început facturarea serviciilor de încălzire.

Menționează reclamantul că, s-a adresat cu mai multe cereri în adresa părții pîrîte în vederea anulării facturilor de plată expediate în adresa sa și încetarea expedierii acestora, însă pîrîtul i-a refuzat în satisfacerea cerințelor sale.

Susține reclamantul că prin refuzul pîrîtului în recunoașterea dreptului de a nu se folosi de încălzirea termică centralizată prin metoda izolării coloanelor tranzitorii din apartamentul său, îi sunt încălcate drepturile de proprietate, totodată fiind ilegal obligat să achite pentru încălzirea termică de care nu se folosește.

Solicită reclamantul anularea facturilor de plată pentru furnizarea energiei termice pentru lunile octombrie și noiembrie 2011, obligarea pârîtului de a respecta în continuare dreptul său de proprietate, prin încetarea încălzirii coloanelor tranzitorii din apartamentul său.

Prin hotărîrea Judecătorei Bălți din 10 ianuarie 2013 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 28 martie 2013 apelul declarat de către Janu Igor a fost respins și menținută hotărîrea primei instanțe.

La 13 iunie 2013 Janu Igor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea hotărîrilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărîri cu privire la admiterea acțiunii.

Recurentul în motivarea recursului a indicat că la emiterea hotărîrilor judecătorești, instanțele de judecată au apreciat arbitrar circumstanțele pricinii și au aplicat eronat normele de drept material.

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei motivate a instanței de apel a fost primită de către recurent la 15 aprilie 2013.

În astfel de circumstanțe, recursul este depus în termen.

La 11 iulie 2013 în adresa SA „Cet-Nord” a fost expediată copia recursului declarat de către Janu Igor, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs, însă persoana vizată nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit, examinarea admisibilității recursului examinîndu-se astfel în lipsa acesteia.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ consideră că recursul declarat de către Janu Igor nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 al. (2), (3) și (4) CPC.

Prin prezenta cerere de chemare în judecată recurentul-reclamant Janu Igor a solicitat anularea facturilor de plată pentru furnizarea energiei termice emise pentru lunile octombrie și noiembrie 2011 și obligarea SA "Cet-Nord" să înceteze încălzirea apartamentului prin coloanele tranzitorii.

Conform art. 315 al. (4) și (6) Cod civil, dreptul de folosință include și libertatea persoanei de a nu folosi bunul. Poate fi instituită prin lege obligația de folosire dacă nefolosirea bunurilor ar contraveni intereselor publice. În acest caz, proprietarul poate fi obligat fie să folosească el însuși bunul ori să-l dea în folosință unor terți în schimbul unei contraprestații corespunzătoare. Proprietarul este obligat să îngrijească și să întrețină bunul ce-i aparține dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Recurentul locuiește într-un apartament situat la etajul 3 din bloc locativ cu 9 etaje. Intimatul în temeiul legii este obligat să furnizeze locatarilor blocului locative agentul termic.

Ocolirea apartamentelor locatarilor care nu doresc să încheie contracte și să le fie furnizată energie termică, este tehnic imposibilă din cauza coloanelor tranzitorii.

Potrivit regulilor normative în construcție СНиП 2.04.05-91, proiectarea și construcția blocului locativ nu prevede modalitatea de izolare separată la nivel de apartament a coloanelor tranzitorii. Izolarea coloanelor tranzitorii nu este prevăzută nici de Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

Conform p. 8¹, introdus prin Hotărârea Guvernului nr. 707 din 20 septembrie 2011 în anexa nr. 7 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, în cazul deconectării integrale deja efectuate a apartamentului (încăperii locuibile în cămine) de la sistemul centralizat de încălzire, cu instalarea altei surse de încălzire pentru întreținerea temperaturii constante în încăperea la un nivel de cel puțin +18°C, consumatorul va achita plata pentru încălzire în mărime de: 10%, începând cu 1 octombrie 2011; 15%, începând cu 1 octombrie 2012; 20%, începând cu 1 octombrie 2013 din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului (încăperii locuibile în cămine).

În lumina prevederilor normei juridice citate supra, racordate la circumstanțele faptice ale pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră justă concluzia instanțelor ierarhic inferioare privind respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Nu pot fi reținute argumentele recurentului referitor la ilegalitatea întocmirii facturilor privind plata pentru încălzirea termică, în situația în care apartamentul său a fost integral deconectat de la sistemul centralizat de încălzire termică, și în lipsa unui contract încheiat între dînsul și furnizor, deoarece prin Hotărârea nr. 707 din 20 septembrie 2011 Guvernul în mod expres a reglementat situațiile privind consumatorii care aveau deja efectuată deconectarea integrală a apartamentului, iar prevederile art. 25 al. (4) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002 stipulează că, dacă după suspendarea contractului (sau după debranșare) utilizatorul nu achită suma datorată, operatorul este în drept să acționeze utilizatorul în judecată.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4), fără a examina temeinicia acestora.

Alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casare a deciziei recurate, și urmează a fi respinse.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței degajate de CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell contra Irlandei, hotărârea din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Janu Igor ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Janu Igor se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca - Doneva

Ion Corolevschi